

der, saaledes at ingen Bepjeldelse skal kunne rettes mod mig paa dette Punkt. Det har den højtærede Finansminister imidlertid ikke gjort. I Foraaret pressede man her igennem Tinget en Række af betydningsfulde Lovforslag paa en saadan Vis, at det til syvende og sidst blev Folketinget fuldstændig umuligt blot nogenlunde at bedømme Rækkevidden af de Ændringer, som vare vedtagne af Landstinget, fordi Sagen skulde jages igennem i Løbet af faa Dage, ja, man havde ønsket i Løbet af faa Timer. Nu staa vi overfor en samlet Gruppe af Skattelove, til hvis Behandling der er levnet Rigsdagen mere Tid. Det er ikke forberedt godt fra Regeringens Side, men det er at haabe, at Rigsdagen vil benytte den Tid, den nu har, til at komme til Bunds i disse Ting og til at skaffe helt anderledes fyldige Oplysninger end dem, som i Øjeblikket foreligge.

Dernæst vender jeg mig til Karakteren af de Skatter, som den højtærede Finansminister nu har foreslaaet, og der vil jeg rejse dette Spørgsmaal: Disse Skatter, vidne de om Forkærlighed for direkte Beskatning eller om Forkærlighed for indirekte Beskatning? Ærede Medlemmer ville mindes, hvorledes den højtærede Finansminister i Fjor en Dag hernede stod tappert og stærkt, jeg tror overfor det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), og talte de direkte Skatters Sag: mod den indirekte Beskatning og stillede op overfor hinanden i grel Modsætning og i skarp Belysning de tyske Skattelove, som Bethmann-Holweg kom til at sætte sit Navn under, og som siden har kostet de Partier, som vare med til at vedtage dem, en saa overmaade stor Mængde af deres Vælgere, lige overfor den Gruppe af Skattelove, som gennemførtes i England ved Lloyd Georges Politik, og han roste og priste den engelske Metode i Sammenligning med den tyske. Jeg bad ham nogen Tid efter om nu ogsaa at staa fast paa dette Standpunkt, for vi kende jo af beklagelig Erfaring den højtærede Finansministers Tilbøjelighed til at forsvinde fra de Standpunkter, han har indtaget. Men denne Opfordring synes det mig ingenlunde, at den højtærede Finansminister blot i nogen Maade har fulgt ved de Forslag, han nu har stillet.

Se vi nu paa den samlede Gruppe af Skattelovforslag til omkring de 20 Mill. Kr., der er forelagt, maa det siges, at det er den indirekte Beskatning, der er den langt overvejende indenfor disse. Det er i det store og hele en Beskatning, som tager Tyskland til Forbillede og ikke England. Hvis vi tage de tyske Skatter, som den Gang blev fore-

slaaede og gennemførte, vil man mellem dem finde næsten hele den Gruppe af Skatter, som nu her er foreslaaet af den højtærede Minister, man vil her finde en forbløffende stor Del af disse tyske Skatter. Der er naturligvis enkelte af disse Ting, som ikke ere med her. I Tyskland var der en Vinskatt, og denne Skat findes af visse Aarsager ikke mellem de her foreslaaede Skatter. I Tyskland var foreslaaet en Skat paa Avertissementer, som for øvrigt ikke vedtoges, og denne Skat findes heller ikke mellem Forslagene her, men den er erstattet med en Skat paa Aviser ad en anden Vej ved den Portoforhøjelse for Aviser, som her er foreslaaet. Saaledes kan man Punkt for Punkt gennemgaa Skattelovforslagene og finde Ligheder. Det er ogsaa saaledes, at naar man læser den højtærede Finansministers Forelæggelsestale, er det Tyskland her og der og alle Vegne. Tysklands Eksempel paaberaaes og forklares for os.

Det samlede Resultat er, at i Tyskland indeholdt de Skatter, som bleve forelagte, $\frac{4}{5}$ indirekte Skatter og $\frac{1}{5}$ direkte Skatter, hvilket for øvrigt under Forhandlingerne blev til $\frac{9}{10}$ indirekte Skatter og $\frac{1}{10}$ direkte Skatter. I England indeholdt de forelagte Skatter Halvdelen direkte og Halvdelen indirekte Skatter, og dette blev gennemført. Tager man den Skattegruppe, vi nu staa overfor her, indeholder den mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{5}$ direkte Skatter, Resten er indirekte Skatter. Hvorledes Forholdet er, naar de en Gang ere vedtagne, er det lidt vanskeligt at sige noget om i Øjeblikket. Det er jo saaledes, at den højtærede Finansminister og Regeringen ved hele deres Politik have gjort sig afhængige af Landstinget med Hensyn til Karakteren af de Love, som de gennemføre, og ogsaa ved de Skattelove, som de gennemføre. Naar jeg angiver disse Tal, tænker jeg selvfølgelig saavel paa Skattelovene fra Foraaret som paa Skattelovene fra Efteraaret.

Spørger man videre om, hvorledes Forholdet er indenfor de direkte Skatter i England, bliver Svaret, at Forhøjelsen af Indkomstkatten der kun er en Forhøjelse af Skatten for Indtægter paa over 50,000 Kr.; for alle de andre Indkomsters Vedkommende foretog man ingen Forhøjelse. I Danmark gaar Forslaget ud paa, at Indkomstkatten skal forhøjes for alle Indtægter. Nu vil den højtærede Finansminister kunne sige, at man ikke har megen Glæde af at forhøje Skatten for Indtægter paa over 50,000 Kr. i Danmark, for det forslaar ikke noget. Jeg skal indrømme den højtærede Finansminister, at selv om man tog glubsk paa dem, forslaar